

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulimka Sándor.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál, hová a kéziratok,
Kiadóhivatal:
városház, főjegyzői iroda, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Feltámadás ünnepén.

(T.) Pár nap múlva a föld kerektségét átzengi a kereszténység öröm-, hála- és diadal-éneke.

Igen, mert a több százmillió keresztény kebel lelki világának hittitka újra megvillantja azt a csodás és fenséges eseményt, mely megváltásunk emlékére ezen magasztos ünnep tárgyát képezi.

Valóban örömnünnep ez!

Pedig az Üdvözítő szenvedése különböző nemeinek egész sorozata szemünk előtt lebeg még! Ugy van; de mi azért örülni tudunk.

Egy pár nap, a kinzó kereszténység ment események megrendítő jeleneit e jelenetek kínos hatását nem törölheti ki ugyan emlékeztünk, — nem az ostor csapásaiét, melyeket szent hitünk szerint érettünk kellett szenvednie a világ megváltójának, — nem a vas-szegek által okozott kinokét, mely szűkek ég és föld között halálos végvonaglások között tartották az üdvözítőt: de azért megváltásunk fölötti örömnünnepet szívünkben el nem fojthatjuk.

Jól tudjuk, hogy kárhazatos árulás adta ellenségei kezébe, — hogy megvesztegetett hamis tanúk rágalmait után íteltetett kínos halálra az, ki betegeknek egészségét adta vissza, halottaikat új életre ébresztette: de ma már a keresztény-világ millióinak szaporodása fényes tanúságot tesz az elárult ügy szentségéről, a tótokteljes megváltás iránti hódolatról, s annak, ki földi-zarándoklásunkban életszabályával — erkölcsörvényeivel — a felebaráti szeretet ösvényére kalauzolt, méltó ünnepet tud szentelni s örömszózatok közt ad haláljának kifejezést.

Átlátjuk, hogy hitünk szerzője, embertől kitelhető módon volt lealázva, kigunyolva; nem feledjük el, hogy királyi jogar helyett, mint csúfoltatott ki a gunyos célzású nádszállal. — hogy koronaként fővaskoszorúval kinoztatott: de arra gondolva, hogy a világ csúfjává tett Me-

siás, a zsidók kigunyolt királya legyőzte a halál fullánkját s ezzel a mi leendő feltámadásunk biztosítására is zálogot hagyott, — lehetetlen, hogy a legyőzött király ily fényes diadalának tudatában az emberi szív hön fel ne dobogjon; méltó, hogy lelkesülten hangoztassa az örvendetes „aleluját“.

Bárcsak az emberiség ezen öröm-, hála- és diadal-érzetét a földi érdekek „khaósza“ meg ne zavarná!

Mert látjuk és vérző szívvel tapasztaljuk, hogy a közjó előmozdítására, a társadalmi élet előnyére tervezett, vagy talán hozott intézmények, vagy megtestesítendő eszmék ellen ma napság is ellenséges rohamok intézettek.

Oh a legszentebb célok eléréseért buzgólkodók, a közjó ernyedetlen harezosai máig folyton érzik a magánérdekek ellenséges irányu viselkedését; még mindig szenvedik a gonosz szellemtől ápolat roszakarat ostromozását; türik az emberi szeszély által éreztetett arcvasapásokat.

Nézzük csak az erkölcsi vagy polgári erények között mily sorsban részesül pl. az egyenes lelkűség?

Ezen erény, az isteni tökély egyik szikrája, mely az embert valódi emberré teszi, éppen úgy szenved megostoroztatást, éppen úgy ad „feszítsd meg!“-et a cselszövő emberek ajkaira, mint valaha a jótetteiért üldözött Megváltó.

Ily sorsra jutott s fog jutni, így szenved üldöztetést így temetetik el az emberiség jólétére a társadalmi élet javára szolgáló nem egy megtestesítendő eszme s az ügy bajnokai, az eszme harc-zosai bezuozott fejjel tekinthetnek a szép, a hasznos, az igaz ügy romjaira.

El kellene csüggedni a nemesen érző kebelnek ezek megfontolása után, ha egy édes tudat vigasza nem adna enyhülést.

Vigasztal, bátorít, lelkesít ugyanis az a gondolat, hogy nincs megsemmisülés sem

földi életünk anyagkorlátait illetőleg, sem az eszmék világában.

Üdvözítőnk azon vigasztaló szózatát, hogy feltámadunk, készséggel fogadja el a hívők keble, tudván azt, hogy holtakat támasztott föl sőt maga is feltámadott saját erejéből.

És valamint Krisztusnak, az igazság az, emberi üdv martírának hit és erkölestana századok után elfogadtattak, sőt második év ezredben az egész föld kerekészen azon emberiség közt nyertek elismerést, dícsőítést, melynek egy maroknyi népe éppen ezen tanokért a mestert kínos halállal végezte ki, — szóval az elnyomott, a lábbal tiport hitelvek később fényben és dícsőségben ragyognak: úgy, mindazon nemes eszmék, melyek az általános közjó érdekében voltak hozandók, de önzés, a magánérdekek ledöntötték, sirját ásták, — felfognak még támadni s e feltámadás diadal-örömet az ellenségek között is sokan élvezni fogják.

Szilágy-Somlyó város jólétének érdekében nem egy eszme megtestesítésén buzgólkodtak ikónként szülőtteinek egyik vagy másik bajnokai. Félreértések, előítéletek, nagy mértékben a közöny a „ráértünk arra még!“ elv adta meg a remélt, a méltányos siker halálos döfését. De az igazságos, a méltányos ügyek eszméje nincs eltemetve örökké!

Feltámad a porrá lett test! . . . Feltámad közjó, a népjogok érdekében hangoztatott, de közönnyel, vagy ellentétes érdek-törekvésekkel eltemetett eszme!

Azért a feltámadás ünnepén lelkesülten vesszük ajkainkra az örvendetes Alleluját; átérezzük azt a diadalörömet, mely szent hitünk 19 évszázados főállásának, erősödésének tudatára fakad keblünkben.

Hála tölti el szívünket azon meggyőződésre, hogy nincsen örökké tartó enyészet a föld hátán, nincs végmegsemmisülés az eszmék világában.

Maga isteni Megváltónk erősítette ezt meg emberi életpályájának bevégezése után. Feltá-

megérkezett! . . . Ime, az anyyukom . . . a leányom! Csókolózzatok öse, teringettét!

Ezzel elég volt téve a bemutatásnak is.

— Domokos! szólítá meg a mama némi apprenzióval az öreg urat.

— Eh mit! Itt otthon van! Az apját is úgy szeretem mintha testvérem volna s azt akarom, hogy a nagyvilági feszességet rázza le magáról.

— Köszönöm! szolt Tinnyey Benő megindultan s látszott, hogy szívének, lelkének jól esik ez a pátriarchális, szívből jövő hang s a „kefeseprűs kisasszony“ is annyira magához jött, hogy elfeledkezett a porozásról, a pajkos Linkáról s mindenről s ő is le-kísérte a vendéget a nappaliba.

— Hát a csomagjaid hol vannak fiu?

— Intézkedtem, hogy ide szállítsák.

— Helyesen! No mindjárt intézkedem én is, hogy elhelyezzék szobádba, — s azzal az alispán kiment s az udvarról a szobába is jól hallatszott a mint dörgő hangján kiadta utasításait.

Mig az alispán oda künn járt, addig bent a társalgás is lanyhult egy kicsit. A kisasszony többször pillantott a földre, a művész pedig a kefe seprűre; de ez a feszélyesség is csakhamar eltűnt, a mint Domokos ur újra vissza érkezett. Malvin engedelmet kért, hogy a szoba rendezést be fejezze; mindjárt rendbe lesz vele.

— A legszebb pipáimból rakass oda! szolt Domokos ur.

— A legszebb virágaimból teszek oda! szolt Malvin mosolyogva.

A festő egy meleg tekintettel köszönte meg a figyelmet.

TÁRCZA.

Mikor a nap . . .

Mikor a nap bucsut mond a tájnak,
Sugari messze-messze járnak: —
Kijárok a vadvirágos rétre,
S áhitattal nézek fel az égre.

Olyan néma, szótalan a róna,
Mintha egy nagy csendes templom volna,
A jó Isten meghallgat itt engem, —
Ide járok s dalaimat zengem!

Kevés szívet vezet ide utjok . . .
Jertek ide, kik dalolni tudtok!
Hisz az Isten adta a dalt néktek,
Zengjen érte dicsőítő ének!

Hogyha elvált . . .

Hogyha elvált a nap tőlünk,
Hideg, sötét lesz a földünk; —
Felhős égen nem láthatok,
Csak egyetlenegy csillagot.

Te vagy az én fénylő napom
Drágalátos szép angyalom, —
Te itt hagytál, — éjszaka lett . . .
Bánat fűdte be az eget.

S nem is látok a sötétben,
Hulló könnyem özönében. —
Egy csillag hint fényt az égről:
Szerelmed a messzeségből.

Takáts Mihály.

Szívtelen.

— Elbeszélés. —

Hamvai Sándortól.

IV.

(Folytatás.)

— Igen . . . izé . . . én vagyok, szolt mélyen elpirulva s zavartan Malvin, mig Linka az első alkalmat felhasználva sietett az alispánéknak tudtára adni, hogy a várt vendég itt van.

— En Tinnyey Benő vagyok! szolt a jövevény mosolyogva. Bocsánat, hogy ilyen rossz pillanatban jöttem.

— Kérem, szolt Malvin némi bosszúsággal, a pillanat reánk nézve csak kellemes lehet, — mert hisz vártuk önt.

De itt Malvin mégis csak megállapodott s bizony újból is zavarba jó, ha e pillanatban Domokos ur és az alispán meg nem jelennek az ajtóban.

— Szervusz fiu! szolt az alispán örömmel s azzal minden teketória nélkül keblére ölelte a fiatal embert s meg csókolta. No hála istennek, hogy

madásával rámutat annak igazságára, mit szent tanaiban a mi föltámadásunkról hirdetett; üldözött hit és erkölcs tanainak fokozatos elterjedésében igazolja a nagy és nemes eszmék jövőendő sorsát.

Örömmel zendítjük meg tehát ajkainkon „Föltámadás napján”: „Hála legyen az Istennek!”

Városi közgyűlés.

Városunk képvisellete folyó hó 20. és 21 napján rendes közgyűlést tartott.

A város különböző pénztáiról az 1885. évet illetőleg készített számadások és pedig:

a. A majorsági pénztár: 18185 frt 3 kr bevétellel, 16127 frt 54 kr kiadással, 2057 frt 49 kr maradvánnyal.

b. A kisdodovoda pénztára: 1952 frt 69 kr bevétellel, 1773 frt 36 kr kiadással, 179 frt 33 kr maradvánnyal.

c. A szegényalap: 1636 frt 70 kr bevétellel, 1636 frt 50 kr kiadással, 20 kr bevárando hátralékkal és így: takarékpénztárban elhelyezett 2386 frt 72 kr, kölcsön-kötvényekben 5999 frt 14 kr, összesen 8385 frt 86 kr alaptőkével.

d. a gyámpénztár: takarékpénztárban elhelyezett 8049 frt 74 kr, kölcsönlővő 1985 frt 81 kr összesen 10035 frt 55 kr összeggel.

e. A bikatartási alap: 346 frt 54 kr, bevétellel 81 frt 1 kr kiadással, 265 frt 53 kr maradvánnyal.

f. Az 5%-es iskolai pótdó 929 frt 67 kr bevétellel s ugyanennyi kiadással.

g. A városi utmunka váltság: 528 frt 81 kr bevétellel, 537 frt 48 kr kiadással, 8 frt 67 kr tul kiadással.

h. Az iparsegélyző alap: 745 frt 75 kr bevétellel, 372 frt 17 kr kiadással 373 frt 58 kr maradvánnyal — a pénzügyi szakosztály véleményéhez képest helyesbítettek és elfogadtattak, a pénzügyi szakosztály elnöke Hubert Józsefnek pedig ezen számadások pontos meg vizsgálása körül teljesített ügybuzgóságáért jegyzőkönyvileg elismerés szavaztatott.

Szilágymegye alispánjának azon határozata ellen mely szerint az üvegenkénti borarulás tárgyában alkotott városi szabályrendeletet, hatályon kívül helyező megyei közgyűlési határozat ellen emelt fellebbezést mint elkésztett beadottat vissza utasította, tekintettel arra, hogy a jelzett rendeletnek a városi közgyűlésen lett tárgyalásától számítva a fellebbezés beadhatására kitűzött határidő le nem járt fellebbezés intéztetett.

Nagy-Beaskerek város polgármesterének átirata, mely mellett a hazai rendezett tanácsú városok kiküldötteinek a f. évi febr. hó 25. 26. és 27-én Budapesten megtartott országos értekezletén kidolgozott és elfogadott emlék iratot megküldi tudomásul vétetett.

A helybeli önk. tüszoltó-egyletnek átirata, melyben újból alakulását bejelenti s a város részéről nyújtott anyagi támogatásért köszönetét nyilvánítja, kedves tudomásul vétetett.

Az ipartanodai bizottság kérése folytán polgármester megbízott, hogy a rajztanításáért az 1885—6 tanévre megállapított költségvetés rendjén mutatkozó megtakarításokból a három tanító részére 60 frt összeget a tanév végén utaljon ki.

Végh László torlai lakos azon kérésével, hogy a Nagy Imre féle hagyatékkal szemben fenn álló s most

már a városi hatóság felügyelete alatt álló kisdodóvó egylet mint örökös elleni végrendeleti végrehajtói számadásból eredő 757 frt 11 kr követelése békés uton intéztessék el, annak igazolására és részletes kimutatására utasított, hogy mennyi a tulkiadás czimén, s mennyi a végrendeleti végrehajtói díj czimén formált követelés s mi által bírja igazolni követelésének jogosságát, fönn állását és azt, hogy ezen állítólagos követelés ötlet illeti.

Veisz Ignác azon kérelmének, hogy a város kötelékébe felvétessék, a mennyiben a kérelemhez csatolt bizonyítványból az tűnt ki hogy ellene sikkasztás és csalás miatt büntügyi vizsgálat tétetett folyamatra s azt, hogy ezen bünvádi kereset alól felmentetett az illető törvényszék végzésével nem igazolta, nem igazolta továbbá, hogy e város terhelhetése nélkül magát fentartani képes — hely nem adatott.

Özv. Lőrinczi Józsefné és társai a folyó hó 10-ki tüzvész által károsultak segélyezés iránt benyújtott kérelmök alapján részökre a szegény alappól 50 frt összeg szavaztatott meg s ezen összegnek vagyoni állapotjuk és káraikhoz mérten leendő kiosztásával polgármester bízott meg, továbbá említett károsultak a f. évi városi utmunka teljesítésének kötelezettsége alól sőt a vagyontalanabbak a városi különböző rovatok alól is az 1886. évet illetőleg felmentettek s netáni hátralék tartozásaik befizetésére idő haladék engedélyeztetett végre a megyei hatóság felkérte, hogy a f. évi országos utmunka teljesítése alól is mentse fel az illető károsultakat — ugy szintén a kir. adófeliigyelő, hogy a f. évre esedékes és hátralék adójuk leiratását eszközölje.

Virág Gyula városi számvédek 80 frt fizetési előleg adatott.

V. —

Könyöradományok.

Folyó hó 10-én délután orkán szorú szél mellett dühöngött tüzvész 9 szegény családot hagyott hajlék nélkül s csaknem összes vagyonuk oda veszett. — Szerencsétlen polgártársainkon segíteni keresztényi erkölcsi kötelességünk lévén, felhívtam Sz—Somlyó város áldozatkész polgárait, hogy az elemi csapással sújtott szegény családokat pénz és terménybeli adományaikkal segélyezni sziveskedjenek.

Az adományok gyűjtésére Nagy László esperes, Telegdy Márton, Kedves György Virág Gyula és Farkas József urakat kértem fel, kik fáradságot nem ismerő buzgalommal kívántak a segélyre szorultak részére könyöradományokat gyűjteni, s ha az eredmény nem is oly nagy minőt ily körülmények között várni lehetett, de mind a mellett tekintettel a jelen mostoha anyagi viszonyokra mégis egyelőre kielégítőnek mondható.

Nevezett urak által gyűjtetett úgy mint: készpénzben 165 frt 54 kr, búzában 18 veka, e mellett szalonna és ruha nemük, — a temetkezési egylet pénztárnoka által kézbesített 25 frt, — mely könyöradományok f. hó 18-án Szabó Ferencz, Gámenczy Tódor v. képviselők és a gyűjtő urak előtt a károsultak között kiosztatott.

Ezen könyöradományokhoz járultak:

Nagy László ur gyűjtő ivén:

Nagy László ev. ref. esperes 5 frt, Szabó Ferencz 5 frt, Gencay Sándor 5 frt, Lukácsffy Ödön 3 frt, Ajtay Albert 2 frt 1 veka buza és kenyerek, Gámenczy Tódor 2 frt, Ruzska István 2 frt, dr. Kopp Gyula 1 frt, Juhász József 2 frt, Spanraft Gábiella 1 frt, N. N. 50 kr, B. L. 30 kr, D. L. 30 kr, Bartha Károly 40 kr, R. 20 kr, Sebes György 20 kr, Egy va-

zogó vonásokkal. Aztán a zavart, elpiruló arcot, remegő hangot . . . És érezte, hogy így talán szebb, kedvesebb mint ama fényképen, a hol teljes szépsége pompázik ugyan, de arcvonásaiban nincs élet, mozdulatlanúságában nincs kecsesség, s nincs meg az a mesterkéletlen báj, a mely az élő alakban olyan pazarul mutatkozik.

Nagyon szépnek, nagyon kedvesnek talált rajta mindent s érezte, hogy szíve hangosabban dobog arra a gondolatra, hogy ő most itt . . . itt jár hozzá egész közel s csak vagy két ajtót kell felnyitnia s újból is láthatja mosolyogva, édes valóságban.

Az átöltözködés néhány percz műve volt, de a tükör előtt most már tovább ült egy kicsit a szoktnál s igen jóízűen mosolygott magában azon, a mikor észrevette, hogy nincs meglegedve a — saját szépségével.

Az orrát szerette volna egy kissé plasticusabbnak, a bajuszát tömöttebbnek, azzal pedig éppen sehogy se tudott kibékülni, hogy a szakállá miatt olyan éktelenül hegyes. Bizony kár, hogy nincs egy ünneplő portraitja, mert most azzal rukkolna ki.

A mint így tündökött magában, valaki megkocogtatta az ajtót, a mi végtelen zavarba hozta. Alig tudott kiszólni:

— Tessék!

— Igen, csak hogy nyisd ki elébb! dörmögött az alispán kedélyes hangja. Készen vagy-e a toillettel?

— Kérem. Tessék csak bejönni.

— No ezt szeretem. Katonás ember vagy, akár én fiatal koromban. Hátha úgy tetszik, most gyere a kertbe egyet sétálni velem . . . Valamit akarok közölni veled, nehogy készületlen találjon . . .

— Ugyan, s mi legyen az?

— Különben itt is megmondhatom; még tán jobb is, ha nem távozzunk el . . . Hát . . . a nyár-széli ifjuság deputációval fog megtisztelni annak az öröme, hogy körünkbe érkezéél. No tudod itt

laki 10 kr. Összesen 30 frt készpénz, 1 veka buza és több kenyér.

Telegdy Márton ur gyűjtő ivén:

Telegdy Márton 3 frt, Bartha Endre 50 kr és 1 szekér venyige, Klein Hermann 2 frt, dr. Ajtay Endre 1 frt, Finger Lajos 2 frt, özv. Bogdánffy Mártonné 1 frt. Összesen 9 frt 50 kr készpénz, s 1 szekér venyige.

Kedves György ur ivén:

Éder László 50 kr, Kedves György 1 frt, Rácz Mihály 10 kr, Grünbaum Izsák 14 kr, Krizsán Károly 50 kr, ifj. Páskuj István 20 kr, Trenk Arnold 50 kr, Erdődi Sándor 50 kr, Kedves János 1 frt, Kedves Györgyné 50 kr, Erdődi Lászlóné 50 kr, Lázár Ödön 1 frt, Gámenczy Lukács 2 frt, Tamko Bertalan 5 frt. Összesen 13 frt 44 kr készpénz.

Virág Gyula ur ivén:

Gaszner József 1 frt, Nagy Gábor 40 kr, Müns-termann Gyula 40 kr, Karsay András 40 kr, Major György 1 frt, Barbolovics Virgil 40 kr, Mártonffy Miklós 40 kr, Kovács Mózes 40 kr, Ludinszky Lajos 1 frt, Czecz Károly 50 kr, Faragó Sándor 1 frt, Simon Antal 50 kr, Pataki József 36 kr, Hulinka Sándor 1 frt, Diamanstein Kálmán 40 kr, Kiss Ignác 40 kr, Angyal János 1 frt, Varga András 1 frt, Somogyi Kálmán 1 frt, Zipfinger Péter 1 frt, Visky János 1 frt, Körösy Kálmán 1 frt, Schvarcz Ignác 50 kr, Porjesz Sámuel 50 kr, Fábri József 50 kr, Lisztai Imre 50 kr, Trusza Lajos esperes 5 frt, Bogdán István 50 kr, Némethy Zsigmond 1 frt, Virág Gyula 74 kr, Veverán József 1 frt, Porjesz Adolf 50 kr, Jolbej Jozsef 40 kr, Csavari János 30 kr, Veisz Simon 30 kr, Brüll Mór 50 kr, Lázár Gyula 1 frt és egy kiló szalonna, Szilágyi János 1 frt, Friedman Dávid 60 kr, Madár Ferencz 20 kr, Balog István 20 kr, Herman Leopold 80 kr, Lőrincz Antal 20 kr, Krizsán József 20 kr, Gyulai Károly 20 kr, Grósz Dávid 20 kr, Weisz Ignác 50 kr, Szénásy Miklós 20 kr, Benedek Józsefné 40 kr, Küti János 1 frt, Aszalós János 50 kr, id. Szabó Károly 1 frt. Összesen 36 frt készpénz és 1 kiló szalonna.

Farkas József ur ivén:

Varju József 20 kr, Szász József 20 kr, Szabó Ferencz 20 kr, Röss József 20 kr, Ács Mihály 30 kr, Kurtucz K. Tógyer egy fél veka málé, Kocsis József 10 kr, Szekeres Pista 20 kr, Gáll János 1 frt, Páskuj Antal 2 frt, Brüll Farkas 1 frt, Brüll Sámuel 1 frt, Brüll Lipót 1 frt, Farkas Ferencz 1 frt, Dombi Lászlóné 50 kr, Farkas Károlyné 50 kr, Lengyel Bernát 20 kr, Weisz Elek 50 kr, Lövi Benjamin 50 kr, Varga József 30 kr, Goldglancz Lajosné 50 kr, Kiss Pál 30 kr, Bartha Elek 20 kr, Kerezi János 20 kr, Balla Ferencz 40 kr, id. Páskuj István 1 frt, Grünbaum Adolf 20 kr, id. Nedeczki János 1 frt, Herczfeld Éliás 40 kr, Csete György 1 frt, Csacskó János 20 kr, Kardos Irma 30 kr, Schönstein Ferencz 5 frt, Pocsveiler János 1 frt Hermanoczki Ferencz 20 kr, Brüll Károly 1 frt, Simay Gerő 1 frt, ifj. Tóth János 10 kr, Lázár Antal 1 frt, Papp Tódor egy veka buza, 1 kiló szalonna és egy pár csizma, Fejér Gergely 4 kendő, Brüder Herman 50 kr, Ámbrus Jakab 1 frt, Koza Beta 50 kr, Friedman Albert 50 kr, Glück Áron 60 kr, id. Takács István 1 frt, Kiss József 9 veka szemes málé, Goldglancz Farkas 40 kr, Veres József 1 frt, Fries József 50 kr, Halmágyi Miklós 50 kr, Papp Izidor 40 kr, Herskovics Lajos 50 kr, Goldglancz Jónás 1 frt, Hirschman Izsák 1 frt, ifj. Klein Hermanné 50 kr, Brósztel Jakab 1 frt, Vass János 50 kr, Bikfalvi András 20 kr, Debrenti Péter egy veka gabona, Preiser Simon 50 kr, Fülöp Antal 50 kr, Láng Mór és fia 1 frt, Özi József 1 frt, br. Györffy Pál 2 frt, Szathmáry Lászlóné 50 kr, Jakab Imre 50 kr, Varga And-

fel kell srófolnod az eszedet, mert Fenyéry Náci egy beszédet fog hozzád intézni s neked arra válaszolnod kell . . .

— Hát ki az a Fenyéry Náci?

— Ki? Hát az a tiszteletbeli szolgabíró . . .

Különbö pedig a Malvin egyik legdühösebb udvarlója.

— Igen? I szolt a festő jóízűen nevetve, — no akkor igazán meg kell fontolnom, hogy mit válaszoljak, mert nem szeretném elárulni, hogy kedvem kerekednék vetélytársként lépni fel.

Alig végezte be mondókáját, a midőn Marczy, az öreg huszár beállit ama tiszteletteljes jelentéssel, hogy a nappaliba várják az urakat.

— No ugy-e mondtam? Hát csak előre! s azzal Domokos bácsi karon ragadta Tinnyey Benőt, s együtt beléptek a nappaliba, a hol az alispánné és Malvin az érkezett deputatio elfogadásában fáradtak, a melynek elszánt tagjai a leülésről nem akartak tudni sem. Ők nem azért jöttek. Ők csak tisztelkedni kívánnak; tudják ők mi az illendőség.

Fenyéry Náci állott a csapat élén, olyan fontoskodó és ünnepélyes arcczal, hogy Malvin valahányszor reá pillantott, nem állhatta meg, hogy el ne mosolyodjon, legkivált mikor észre vette, hogy titkon egy papir szeletet is szorongat a markában, a melyről valószínűleg az elmondandó beszéd első szavait olvasgatja le. Ugy látszik brillirozni akar.

Csajkos Árpád, Körösy a városi aljegyző, Csikos Emőd a városi ügyész, Kacsák, Czérna Kálmán (a gazdag Czérna fia), Csengey, Baradlay is a küldöttségben vannak; — szóval a vacsorára meghívottak deputatioja ez. Leghátul settenkedik Csuhaj Gedeon, a ki már előre valami gonoszságon töri a fejét; mellette áll Pepkay Tiborc elváhatatlan agarával, mely még a bálókba is elkiséri.

A mint a festő alakja feltűnik az ajtóban, Fenyéry Náci végig néz egy tekintettel a küldöttség tagjain, azután Malvinra tekint, mintha annak a csin-talan szemeiből akarna lelkesedést és tüzet meríteni

rás két véka rozs, Schönstein János 2 véka gabona, Oláh Lászlóné 50 kr, Oltyán János egy fél véka malé, Pocsveiler András 50 kr, Keller Sámuel 20 kr, Csen-geri Márton 50 kr. Lukácsffy Ödön 1 szekér venyige, Józsa Oszkár 30 kr, Beke Imre 2 véka csős tengeri. Összesen 51 frt 60 kr készpénz, 1 kiló szalonna, 16 véka gabona, 4 főre való kendő, 1 pár topán, 1 szekér venyige, 2 véka csős tengeri.

A könyör adományozók pedig a szerencsétlen tűz károsultak ohajtásához képest és nevében fogadják a legmélyebb köszönetemet.

Sz.-Somlyón, 1886. ápril 19-én.

Geneszy Sándor,
polgármester.

Heti szemle.

A Romániával kötendő kereskedelmi szerződés megújítása tárgyalás alatt van Bécsben. Románia oda akarná módosítani a szerződést, hogy azon beviteli cikkekre, melyekre szükségök van, de nem tudnak előállítani semmi vámot nem tesznek, míg ellenben az oly cikkekre nagy vámot akarnak róni, melyre nekik szükségök nincs s illetőleg ők is elő tudnak állítani és mérsékelt vámot csak azokra, melyeket részben külföldről kell beszerezniük.

Gróf Károlyi Sándor a pestmegyei közgyűlésen segitendő a kisbirtokosok, iparosok és kereskedők helyzetén egy hitel-szövetkezet alapítását indítványozta, és pedig úgy, hogy a nagyobb vidéki városok szőlítettassanak fel csatlakozásra s maga Pestmegye 40,000 forinttal legyen kezdeményezője. — Czelja lenne az egyletnek, hogy miután a gabonának nincs ára s a gazdák szüksége növekszik, a kis gazdák, iparosok és kereskedők kevés kamatra kölcsönt kaphassanak.

Sándor bolgár fejedelem elfogadta az európai konferencia határozatait, mi által a bolgár ügy megoldást nyert részben, csak a Kelet-Ruméliávali viszonyok végleges rendezése van még hátra. — Görögország még mindig fegyverkezik.

A poseni német telepítésre a Poroszország felső háza is megszavazta a száz millió hitelt, czélja pedig az, hogy a Posenben ellengyelesedett németeket visszahódítsa. Posenben a múlt ősztől fogva 472 család 1412 orosz alattvalóval és 163 osztrák lengyel család utasított ki, kik csaknem mind Galicziába menekültek.

A csehek megünnepelni készülnek volt első cseh király Wratisláv 800 év előtti megkoronázása emlékünnepeit folyó év szeptember havában, ugyanezen időre esik az utolsó koronázott cseh király Ferdinánd 50 év előtti megkoronázásának eseménye is.

Különfélék.

* **Adatik tudtára** mindenknek a kiket illet, hogy husvét második napján városunknak érdekes vendége lesz, ugyanis ekkor érkezik meg Nagy-Peleskéről a „Notarius” és még az nap este a nemzeti színházba fog ellátogatni Baczur Gazsi pesti korhely barátjával hol ez alkalmából Schakespeare halhatatlan műve „Othello” fog színré kiülni és pedig eleven szerencsenel és a legbájosabb Desdemonával. Az éj tündér királynéja a sötérségtől ragyogó fényes öltözékben a föld alól tűnik elő, és a boszorkány seprőn fog lovagolni.

elmondandó beszédéhez. Boszankodik magában, hogy az a haszontalan Csuha Gedeon, még e pillanathan is rá ér arra, hogy zsineget kössön a Pepkay agarának a farkára; az meg éppen mélyen sérti, hogy Malvin szemeiben és ajakán csupa mosoly minden; ám azért egyet köszörül a torkán s reá gyújt:

— Tisztelt hazafi, dicső művész! Kárpátoktól Adriáig neved nagy, neved ismert s midőn most körünkbe érkezel, úgy fogadunk téged, mint régi ismerőt, mint egy várva várt barátot, kinek nevét nem mint idegenét, de mint a mi büszkeségünkét, rég szívünkben hordjuk. Füleinkbe cseng az a taps, melylyel a külföld sikereidet fogadta, és mi... és mi... e hangot...

Itt Fenyéri Náci elakadt és Csuha Gedeon elérkezettnek hitte az időt arra, hogy az agár farkára kötött zsinegen egyet rántson, mire az agár egy irtalmatlanul éles sikolyban tört ki.

Fenyéry elpalástolt dühvel folytatta:

— ... és mi e hangot mint fényes sikereidnek tanujelét üdvözljük...

Erre aztán a komoly deputatio jobbra balra fordult és zsebkendőjét harapdálta; az alispánné és Malvin egy-egy függöny mellé menekült, — csak a festő hallgatott ünnepélyes komolysággal.

Fenyéry pedig minden erejét össze szedte, hogy felindulását elpalástolja s remegő hangon, de több szerencsével folytatta megkezdett beszédjét s csakhamar befejezte azt; mire Tinney Benő barátságos meleg szavakban válaszolt s egyenkint kezét szorított a deputatio tagjaival, — Fenyéryt pedig a valott kudarc miatt azzal engesztelte ki, hogy őt ráadásul meg is ölette s azt mondta, hogy „nagyon szépen beszélt”, a mi kis komolyság ezen felül még a lelkén maradt, azt nyomban elűzte a jó aszu bor, a mely az asztalra került, a mely mellé aztán a deputatio tagjai is jónak látták leülni, addig is, a míg a vacsora ideje elközeleget.

Az alispánné meg Malvin vacsora készítéséhez láttak, az urak pedig vig poharazás és koczczinga-

Ezen kívül felhívjuk a közönség figyelmét a peleskei bakter bariton hangjára, és a vasas németek veres orrára. A zenekar is hatalmasan fog működni, mert a karnagyi páleza avatott kezekbe van letéve, a görög-tűz pedig nagy arányokban gyártatik, csak aztán a közönség tüze ne lankadjon és színházunk tágas nézőterét töltse meg — szinültig.

* **Erdekes vendégek** érkeztek körünkbe a vasútépítés megkezdésével. Így elsősorban említhetjük Könyves Tóth Mihályt a világhírű, genialis főmérnököt, kit Európában jobban ismernek mint saját hazájában, ki a tunel építéséknél elsőrangú tekintély s a kit ezért col-légái „tunel doctor” néven neveznek s ki tudja meddig időzhetik körünkben, mivel nála nélkül nagyobb tunel építéshez nem is fognak Európában. Méltán sorakozik mellé Kocz József szakasz mérnök, ki Taber du Four jeles tanítványa s a szt. Gotthardnál épült világhírű „kert tunel” építésénél is jelen volt, különben pedig külföldön is évekig foglalkozott vasut építéssel; aztán Hartmann Thorvald fiatal, de szintén jeles képzettségű norvég mérnök, kikhez nem sokára csatlakozik Langau Grenchen a genovai konzul fia és Szemere mérnök is. Itt tartózkodásuk körülbelül másfél évig fog tartani, a míg remélhetőleg a vasut is teljesen felépül, ám hogy a mi reményünk teljességébe menend-e ezzel együtt, vagy sem, az még a jövő titka.

* **Temetés.** Tegnapelőtt délután t. mettek el városunkban Cserni Alajost az önkéntes tűzoltó-egylet e derék tagját, ki a f. hó 10-én dühöngött tűzvész alkalmávali erélyes működése közben veszélyesen áthült s nagymérvű tüdő lobbót kapott, mely halálának okozója lett. A szegény ember csak nem rég költözött városunkba s az egyletnek is újonez tagja volt. A tűzoltó-egylet Virág Lajos főparancsnok élén diszben vonult ki a szerencsétlenül járt bajtárs temetésére s a maga körében — ugyancsak a derék főparancsnok kezdeményezésére — eszközölt önkéntes adakozással járult a holt tetem eltakarításához, miután a szegény özvegy arra képtelen lett volna. — Nem mulaszt-hatjuk el őszinte és meleg köszönetünket e helyen is kinyilvánítani Trusza Lajos urnak, a derék főpápnak, ki azon felül, hogy díjtalanul eszközölte a temetést, a halottas háznál emelkedett és költői szárnyalású gyász beszédben méltatta az elhunyt tűzoltó önfeláldozó tettét, melynek közepette a halál esiráját megszerente. A szép beszéd könyeket csalt a hallgatóság szemébe. A beszéd elhangzása után a tűzoltó csapat gyász induló mellett kísért a holttestemet a sirhoz, hol ismét Vischán Elek csapatparancsnok tartott katonás rövidséggel egy igen szép beszédet a behatolatlan sir fölött; Trusza Lajos plébános ur pedig egy megható könyörgést. Legyen könnyű a hant a derék bajtárs teteme felett!

* **Köszönet nyilvánítás.** Városunkban a f. hó 10-én dühöngött tűzvész alkalmával kifejtett tevékeny munkásságáért halálával adózott önk. tűzoltó Cserni Lajos eltemettetésének költségei fedezésére begyűlt 28 frt 71 kr, mely összeg egészben jelzett czéla fordított. Ezen összeghez hozzájárultak: tek. Geneszy Sándor polgármester ur a városi szegény alaphól 7 frttal, a tűz által károsultak javára begyűlt összegből 5 frttal, t. Finger Lajos ur 5 frttal, az önk. tűzoltó egyeslet tagjai között begyűlt 11 frt 71 kr, adakoztak pedig: Virág Lajos 2 frt, Vischán Elek 1 frt, Szalgháry József 1 frt, Czece Károly 1 frt, Nagy László 1 frt, dr. Ajtay Endre 30 kr, Laczai József 50 kr, Hulinka Sándor 50 kr, Lengyel Ferenc 40 kr, Jakab Lajos (tűzoltó-egyleti szolgá) 40 kr, Both Ignác 31 kr, Barbóczy János 30 kr, Szabó Károly 30 kr, Maliczki Gábor 30 kr, Fejér Lajos, dr. Kálmán Ignác, Szabó, Lajos, Szabó Zsig-

tás mellett csakhamar elfeledtek szónokot, ünnepelt művészt s egyes-egyedül Kacsák, a nyugalmazott őrnagy foglalta el a figyelmet, a ki az olasz hadjárat idejében átélte szerelmi kalandjait kezdte előadni, felakarván használni a nők távol létét.

Sajnos, hogy a legérdekesebb részéig se juthatott el, a midőn már jelentették, hogy a vacsora készen van.

— Majd vacsora után, ha a nők eltávoznak..., sugta a hallgatóságnak Kacsák. Majd!

Meg volt győződve róla, hogy a szép Flórietta sorsa roppantul érdekli a hallgatóságot. Azok pedig nagyot sohajtottak s titokban hálatelt tekinteteket vetettek a stucatur felé, hogy ilyen olcsó áron megmenekültek.

Az alispánné kijelölte a helyeket s Fenyéry Náczinak legnagyobb boszuságára az alispánné mellé kellett ülnie, míg a festő a bájos Malvin mellé jutott.

Az pedig igazán maga sem tudta, hogy örüljön-e a szerencsének?

Forgott nagyvilági delnök között s otthon érezte magát a sima parquetten, a hol sima és nyájas minden, a hang, arc, mesterkelt és kiszámított a legkisebb mozdulat is és ottan soha sem érzett semmi elfogultságot, semmi zavart, míg itt e mellett az egyszerű, kedves teremtsé mellett mintha csak valami ígézet hatalma alatt állana, elhagyja szellemessége, lélek jelenléte, — egy tekintetre elpirul, mint valami iskolás fiu, egy ruha fodor megmozdulására ereiben zsi bongni kezd a vér; ügyetlen és hétköznapias. És nincs ereje, hogy leküzdje e de-les hatalmat. Érzí, hogy jól esik, boldoggá teszi azon tudat, hogy közelében van, de boszus önma-gára a miatt, hogy nem tudja helyzetének előnyét a maga javára felhasználni.

(Folyt. köv.)

mond, Demjén József, Farnas János, Orosz György, Csillag János, Kádár János 20—20 kr, N. N. Vizi Ferencz, Eder Károly, Jakab Mihály, 10—10 kr, mely adományokért, valamint t. Kopp Gyula egyleti orvos az elhunyt buzgó ápolásáért t. Józsa Gyula urnak a gyógyszernek árából 1 frtnyi összeg elengedéseért, t. Kőrösi Kálmán halottkém urnak a vizsgálati bizonylatnak díjmentesen lett kiszolgáltatásáért s végre Fő-tisztelendő Trusza Lajos plébános urnak azon kegyes-ségeért, hogy a temetési szertartást minden díj nélkül teljesítette — az önk. tűzoltó egyeslet nevében köszö-nét nyilváníttja, Sz.-Somlyón, 1886. ápril hó 21. Virág Lajos főparancsnok.

* **Tűzvész.** Folyó hó 16-án délután 6 óra tájban ismét tűz volt városunkban Kalik Lajosnének egy venyigével fedett melléképülete égett le. A gyorsan meg-jelent segély azonban gátat vetett a vész tovább ter-jedésének.

* **Könyör adományok.** Páskuj Lajos szatmári apát-kanonok ur a f. hó 10-én dühöngött tűzvész által ká-ro-sultak részére városunk polgármesteréhez intézett meleg hangu levél kíséretében husvéti ajándékal 10 frtot küldött. Ugyan e czélból lapunk szerkesztőségéhez ifj. Páskuj József ur sz.-somlyói lakos 6 frtot, Kárpáty Grácián ur előbb sz.-somlyói — most n.-bányai fő-gyomasiumi helyettes tanár pedig 5 frtot küldött. Kanyó Ferenczné 5 kiló szalonát, mely összegek szintén polgár-mester urnak lettek átadva, a vész által károsultak kö-zötti arányos szétosztás végett.

* **Köszönet.** A krasznamegyei takarékpénztár-egye-sület önk. tűzoltó egyesletünk javára tett 50 frt alapít-ványát befizetvén — ezért, valamint az Első magyar általános biztosító társaságnak 25 frt ajándékáért az egyeslet nevében köszönetét nyilváníttja. Sz.-Somlyón, 1886. ápril 21. Virág Lajos főparancsnok.

* **Névváltoztatás.** A m. kir. belügyminiszter 19328. sz. a. kelt rendeletével Friedman Károly sz.-somlyói illetőségi és lakos vezetéke nevének „Bartá”-ra kért át-változtatását engedélyezte.

* **Kineveztetés.** Szebeni Gyula előbb sz.-somlyói rom. kath. segéd lelkész később székelyhídi helyettes plébános rendes lelkészszé nevezetett ki a székely-hídi rom. kath. egyházhoz. Üdvözljük ez új állásában és kívánjuk, hogy működéséhez áldásdus siker fű-ződjék!

* **A bihari helyi érdekű vasut székelyhid-margittai szárnyvonalára** kiadta az engedélyt az építkezési vál-lalkozóknak a közlekedésügyi miniszter.

* **Vasuti kölcsön.** Az első hazai takarékpénztár a „szilágysági vasut”-nak 550,000 forint kölcsönt szava-zott meg.

* **A köpviseiőház** bevégezvén a községi és a fe-gyelmi eljárásról szóló törvényjavaslatot, május 1-ig pi-henőre tért.

— **Táncztanítás.** Tóth Soma, a derék veterán tánczmester tanításait már megkezdte s mint értesü-lünk, több előkelő család megtisztelte ama bizalmával, hogy apró esemetét a mester kezére és (mondhatjuk), lábaira bízta. Mi, a kik a derék tánczmester muljtát ismerjük s tudjuk, hogy a külföld nem egy színpadán mint jeles balett tánczos aratta ifju korában a babéro-kat, az óta pedig hogy lábai ifju ruganyosságából ve-szítettek, gazdag tapasztalatait igen sok helyt fényes eredménynyel plántálta át az ifjabb nemzedékbe, meg-nyerő modora és szép képzettségénél fogva melegen ajánljuk őt a szülők figyelmébe.

— **Okuljatok bortermelők!** Csinos kis botrány ke-rült véletlenül a nyilvánosságra Zovány községében, mely eléggé jellemző világot vet az élelmes borkeres-kező ügynökök szélhámosságára s a mi fajunk éhletet-tségére. F. A. budapesti borkereskedő ügynök ugyan is szerződést kötött a Veinréb testvérekkel és egy har-madik élelmes semítával, hogy nem vásárolja össze az abban a körben levő bortermelők borát az esetben, ha ők minden hektoliter után 25 kr. nyereséget fizetnek neki. A szerződés meg lett kötve és ki is lett vive olyan furfanggal, mely dícséretére válik a semita ész-nek... F. A. tudniillik, bejáratta azon termelőket kiket a spekulánsok hálába akartak fogni, hogy ő 50 krnál többet nem ígérhet hektoliterenként boraikért. Miután a termelők nagyobb részt a F. ügynök vásá-rlására számítottak, roppantul megszeppentek s a 60 krt. ígérő „érdemes triás” ajánlatán kapva kaptak s boraikat nyakra főre adták el. Mikor az „üzletnek” vége volt, a fő korifeus Veinrébnél megjelent F. ur a „sáp” átvétele végett, mely csinos kis summát (ugy mondják 81 frtot) tett ki egy harmad részben. Ám a derék „üzlet társ” most már megsokalta ezt s jónak látta egy újabb furfanggal simítani a dolgon. A mint t. i. F. az írásbeli szerződést elibe tette, vette a pennát s azzal a megnyugtatóssal, hogy így a pénz átvételéről nyugtát nem kíván, a maga nevét kihuzta a három aláíró közül. Ekkor aztán be ment derék élete párja-hoz s ott édes enyelgésbe merült, mint a kinek jó rendén van a szénája. Mikor aztán F. a pénz kiadását sürgette, jámbor képpel s csodálkozó hangon keddé, hogy hát miféle pénz is forogna szóban? Többből többre, szórul szóra... az izmos F. jól nyakon te-remtette V. urat, és követé ezt a pofonok egész serege. A zajra befutott a koresma vendégsége, a hű hitvés stb. s lett nagy elképpedés. V. ur aztán előadta, hogy F. ur a pénzt elvette s őt okndélkül üti s kör rögtöni elégtételt; a falu házához mentek hát, a hál panaszu-kat előadták, elhallgatván az indokokat. De itt V. ki-jelentette, hogy ennyi s ennyi pénze F.-nél van, kintél csakugyan voltak olyan bankjegyek, de egy forintot egy sem. Lón nagy kíváncsiság... Ám a két speku-láns csak hamar vissza vonult s észre véve bak lövésü-ket, hogy a dolog nyilvánosságra megy, együtt jónak látták a dolgot békésen kiegyenlíteni; de (sajna!) most már a jegyző nem volt hajlandó a corpus delictit ké-pező szerződést kiadni. — E az eset. Okulj hát ma-gyar! Okulj és ne engedd magad szeméd láttára lép-re vezetni és élelmes ügynökök furfangja által ily csufo-san kijátszani s ha azok ilyenszélhámos bandában szö-vetkeznek ellened, te meg jó gazda közönség alakí-ta pince-egyletet, boreladó szövetkezetet s ne várd, míg a sült galamb magától a szádba repül!

Visszanézek . . .*)

Visszanézek eltűnt századokra,
A történet könyvét forgatom,
Minden lapján ősi dicsőséggel
Fénybittút látom, drága hon!
Ah, de a dicsőség hulló csillag,
Mely ha elhull, ott a fájdalom,
S e könyv minden lapján szenvedéssé
Vértbittút írva olvasom.

Elenyészett sok század felettünk,
Több borus, mint fény-napunk vala,
S midőn hitték, hogy már elenyészünk,
Ránk derült az élet hajnala.
Alig voltunk kiskoruk és már
Villogtatta szárnyát a sirály,
A kereszt s hitünk volt megtámadva,
S Vatta dőlten megdőlt a viszály.

Majd a zsarnok Péternek igája
Nehezült ránk s gyászban vérezénk,
Mig a bitor porba hullt, s helyette
A jótét nyujtá kezét felénk.
Ah, de ismét, mint a jeges felhő,
Mint vizözön jött ránk a tatár,
S elhagyatva az egész világtól. —
Csaknem elvoltunk pusztulva már.

De az Isten csillagos egéből
Ránk tekint s látta bánatunk,
A barlangok s őserdők mélyiből
Meghallotta imánk s panaszkodunk:
S a kínos halállal küszködőknek
Elküldé az élet angyalát, —
Mely miként a szép tavasz a földet
Virágzóvá tette e hazát.

Majd a testvér-harcok lángja lobbant
S elemészttett anyyi hű kebelt,
És Mohácsnál minden hant e nemzet
Egy-egy vértanuját fedte el, —
Három hosszú századon keresztül
Őn hazánkban rablánczon valánk,
S mint a sasok kiakarták tépni
A jött-mentek, szivedet, hazánk.

De bár hosszan és vérezve küzdél
A halállal — élsz még nemzetem!
Négy folyónk, mint hajdan, most is mossa
A sok véres sebet kebleden;
S hármás bérczünk fönt a fellegek közt
Szent keresztet tartja homlokán,
És mi róla büszkén olvassuk le:
„Választott nép lakik e hazán.“

Polácskó János.

*) Mutatvány szerzőnek sajtó alatt lévő s közelebb megjelenő kötetéből, mely 1 frtjával megrendelhető Molnár János kiadónál Szatmáron.

Hirdetések.

273—1886. tkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Weisz Mártonnak Gincze Tógyer elleni végrehajtási ügyében a birói árverés 81 frt 20 kr tőke, ennek 1882. évi október hó 29-től járó 6% kamatai, 17 frt 80 perbeli, 6 frt 40 kr végrehajtási, 12 frt 85 kr árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül **1886. évi május hó 11-ke délelőtti 9 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Györtelek község házához kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Gincze Tógyernek a Györteleki 55 tjkvben bejegyzett következő ingatlanai u. m.:

80. ház nro 42. udvarral, kerttel
kikiáltási ára 147 frt — kr.
346. szántó 20 frt — kr.
721. „ 4 frt 50 kr.
722. „ 52 frt — kr.
1238. „ 4 frt 50 kr.
590. szőlő 167 frt — kr.
a 893. és 754/b sz. a. részletei már előbb eladatván, mint harmadik személy tulajdonai árverés tárgyát nem képezhetik.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztólíját készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbbet ígérő köteles a vételár felét, a leütéstől egy, a másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt, mindenkori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letét hivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Györtelek községi előljárásánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1886. márczius 26-án.

56—1—1

DOBOLYI,
kir. járásbíró.

247—1886. tlkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Az adókincstárnak, Szabó Mihály és Szabó Borbála ellouai végrehajtási ügyében, a birói árverés 118 frt 16 és fél kr adóhátralék, ennek a kielégítésig járó 6% kamatai, 4 frt 80 kr végrehajtási, 4 frt 65 kr árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül **1886. évi júníus hó 16-ka délelőtti 9 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Lompért község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Szabó Mihály és Szabó Borbálától a lomperti 138. tjkvben 158. sz. a. bejegyzett házas belsőség, ugy a 319., 356., 437., 515., 522., 566., 923. és 926. sz. a. külsőföldek tartozékostól együttesen 847 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozik tartoznak a kikiáltási ár tizszáztólíját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt, mindenkori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letét hivatalnál a letét kezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Lompért községi előljárásánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. márczius 23-án.

54—1—1

DOBOLYI,
kir. járásbíró.

901—1886. telekkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Az adókincstárnak Bérés Gligor és Bérés György elleni végrehajtási ügyében a birói árverés 141 frt 86 kr adóhátralék, ennek a kielégítésig járó 6% kamatai, 5 frt 95 kr végrehajtási, 5 frt 10 kr, árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül **1886. évi júniusi hó 19-ke délelőtti 9 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Hidvég község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Bérés Gligor és Bérés Györgytől a hidvégi 140. tjkvben 330., 334., 598., 763., 803. és 856/a sz. a. szántó és kaszáló földek tartozékostól, együttesen 360 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozik tartoznak a kikiáltási ár tizszáztólíját készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb 1 hónap alatt, mindenkori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letét hivatalnál az újabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Hidvég községi előljárásánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1886. márczius 23-án.

55—1—1

DOBOLYI,
kir. járásbíró.

MEGHÍVÁS.

A szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság

folyó hó 26-án délután 3 órakor

a városi tanácsteremben

ÉVI RENDES

KÖZGYÜLÉSÉT

tartandja, — melyre a tisztelt részvényeseket tisztelettel meghívom.

Szilágy-Somlyón, 1886. ápril 17.

RÉNEER ALBERT,
elnök.

A gyűlés tárgyai:

- 1) Igazgatósági jelentés az 1885. évi üzletről.
- 2) Forgalom kimutatás és mérleg.
- 3) Jövedelem felosztás.
- 4) Költségvetés 1886. évre.
- 5) Elnök, igazgatósági rendes és póttagok, valamint felügyelő bizottsági rendes és póttagok választása.
- 6) Titkár választása.

57—1—1

Parádi viz főraktár Szilágy megye részére.

„A parádi savanyú viz”

főraktárát Szilágy megye részére elvállaltam.

Az árakat a következő árban fogom számítani:

1 láda egy literes 40 üveg	9 frt 60 kr.
1 „ háromnegyed literes 50 üveg	9 frt 60 kr.
1 „ fél literes 60 üveg	7 frt 60 kr.
1 üveg egy literes	— frt 24 kr.
1 üveg háromnegyed literes	— frt 19 kr.
1 üveg fél literes	— frt 12 kr.

Üres edényeket a következő árba veszem vissza:

1 láda egy literes és ¾ literes üres üveggel együtt	2 frt — kr.
1 „ fél „ „ „ „	1 frt 60 kr.
1 literes üveget	— frt 04 kr.
Háromnegyed literes üveget	— frt 03 kr.
Fél literes üveget	— frt 02 kr.

Ugyanezen savanyu viz főkraktáromban Zilahon t. Kovács László ur üzletében éppen ezen árban megszerezhetők.

Szilágy-Somlyón, 1886. ápril hó.

Mély tisztelettel:

Telegdy Márton.

49—3—3.

Parádi viz főraktár Szilágy megye részére.